

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Cvriositas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

adiutor, si per se non potest. De eo qui nullo modo potest bibere vinum, dicitur quod ordinari non debet, neque ordinatus celebrare: quia non posset perficere sacramentum sumendo sanguinem. Neque femina promoueri potest: quia ordinis huius capax non est, secundum Gul.

CREDERE.

CREDERE in Deū ita est necessarium omnibus habentibus usum liberi arbitrii, quod qui non credit, est in mortali, quia sine fide est impossibile placere Deo. Hebræ. 6.

CREDERE articulos fidei explicitè, maxime illos, qui solemnizantur in ecclesia, omnes Christiani sub præcepto tenentur, ut mysterium trinitatis, incarnationis, passionis, & huiusmodi, alia autem implicitè, sed magis, & minus, secundum personarum qualitatem, secundum Tho. secundæ. q. 2. arti. 7.

QVILIBET habens officium docendi fidem, ut prælati, prophetæ, sacerdotes, doctores, prædicatores, tenentur credere explicitè totale distinctionem articulorum, secundum substantiam, non autem alij, secundum Tho. veri. q. 14. a. 11.

Nullus potest excusari, si non credit, infra, fides. §. 2. Credere autem est cum assensu cogitare, secundum quod à voluntate determinatur ad vnum. ex Tho. vbi supra.

CRAVLLA, in ver. Gula.

CHRISMA, supra, Confirmatio.

CRVDELITAS.

CRVDELITAS qua quis modum puniendi excedit notabiliter, mortale peccatum est: quia contra bonum proximi, & contra ordinem iustitiæ, quæ modum in delictorum punitione statuit, & secundum Tho. secundæ. q. 159. a. 1. opponitur directe virtuti clementiæ.

CVRIOSITAS.

CVRIOSITAS, cum importet inordinatum appetitum cognoscendi, sive per intellectum, sine per sensum, peccatum est, quia plus quam ratio dicitur, appetitum protrahit. Non est

autem peccatum mortale ex se, sed ex adiuncto, secundum Caiet. ibi. & hoc multis modis. Primò, si ordinetur ad finem qui scit mortale peccatum, ut qui vult scire quomodo fiant vsuræ palliatæ, ut eas faciat. Secundò, quando vult scire à quibus non licet, ut à dæmonibus, à quibus prohibetur scire. 26. q. 1. c. illud. Tertio, quando vult scire quæ non licet, ut dicta in confessione, vel alia secreta, & c. & ea, quæ prohibentur addisci, & doceri, ut artes magicæ, & huiusmodi: quia eadè culpa est addiscere, quæ & docere, in l. culpa. C. de male. & ma. nisi aliquis bonus finis excuset, ut ad impugnandum. Facit c. nec mirum. 26. quæst. 5. Quarto, velle videre ea, vel cognoscere, quorum cognitio est alicui periculosa cadendi in mortale, ut videre eöuntes bestias, vel homines, vel scire modos secretos agendi turpia, vel huiusmodi, tunc curiositas in tali esset peccatum mortale, quia exponere se mortali probabiliter, est peccatum mortale, secus quando non esset tale periculum. Ideò quod vni potest esse mortale, alteri potest esse veniale, vel nullum. Quintò, si propter curiositatem omittat ea, ad quæ tenetur sub præcepto, ut missam, confessionem, vel studere ea, quæ tenentur, & c. sicut multi clerici propter curiositates peccatum, & c. non vacant scripturis, & canonibus, quos tenentur scire. Facit cap. nonne. d. 37. Sextò, quando facit prohibita, vel patitur, ut experiatur aliquid, sicut mulier ut experiatur delectationem cum viro, vel ex curiositate facit incantationes, & c. Septimò propter scandalum, ut quando quis vult scire quid dixit talis de eo, & est curiosus valde in hoc peccat, quia exponit se scandalo secuturo, quia dum sciet tale maledixisse de eo, mouebitur ad odiū, vel persecutionem contra eum. Ex his regulis poterit quis facile videre, quando est curiositas mortalis, vel venialis.

VELLE videre aliquid quod ex se mortale est, quando non placet sibi illud, nec est periculum probabile, quod

k quis

quis ruat in peccatum propter hoc nec quòd actus ille quòtum ad deformitatem placeat sibi, sed ex nouitate rei cupit videre, vt quando aliquis irruit super aliquem, vt interficiat illū, talis curiositas non est mortalis, nisi quando esset prohibitum talia videre, quia non vult hoc malū fieri, vt videat, sed dum sit, vult quis videre, tantū ex curiositate. Concord. Art. Flor. 2. par. rit. 3. c. 7. §. 11. Secus quando ex tali inspectione daretur animus malefactori, vel quasi approbaretur, factū, vel grāue malū immineret corporis, vel animæ. Et Thom. secunda secunda. q. 167. ar. 2. ad 2. consentit. Curiositas non videtur addere peccato differentiam talē, quæ sit necessaria ad confitendum, sed sufficit peccatum mortale exprimere.

CVSTOS.

CVSTOS in triplici differentia inuenitur, quidā sine mercede, sed gratis custodit, quidam accipit mercedem, sed non specialiter pro custodia, quidam accipit mercedem specialiter pro custodia rei. Primus tenetur de dolo, & lata culpa tantū, quia gratia alterius custodit. Secundus tenetur de dolo, lata culpa, & leui. Tertius tenebitur etiam de leuissima: secundum gloss. in lib. qui mercedem. ff. loca. Aduerte, quod quando sumus in contractu, in quo quis tenetur solū de dolo, & lata culpa, vt in deposito, acceptio mercedis pro custodia facit vt teneatur de leui, & sic intelligitur capitulo, bona fides. de deposit. Si verò sumus in contractu, in quo tenetur de leui culpa, sicut in locato, quādo res non requirit diligentissimam curam, sic acceptio mercedis pro custodia facit vt teneatur pro leuissima, & sic intelligitur. d. l. qui mercedem, & tenetur etiam de culpa eorū, quorum opera vititur, si ipse diligentiam non adhibuit. l. si merces. §. qui columnam ff. locati.

Qui locat operas suas in re, quæ curam diligentissimam requirit, vt in gemma polienda, vel veste pretiosa in

cidenda, & huiusmodi tenetur etiam de leuissima. in d. §. qui columnā. alias de leui tantū, vt in d. gl.

CVSTOS DE negante, suo dolo, vel negligentia amisisse rem, in foro iudiciali, & contentioso, ipse custos probabit, secundum gloss. in d. l. qui mercedem. secus in conscientia. Idem die de custode carceris, & in deposito ff. de cust. & exhi. re. l. vlt. In alijs autem casibus regulariter, qui dolū allegat, probare debet, in lib. quoricens, ff. de probati.

Si quis conducit equum, & patronus equi mittit famulum pro custodia illius, & constat hoc fecisse à principio, conductor nō tenebitur pro custodia. Si autem locauit equum, & famulum, negligentia famuli non excusat solum conductoris, antequam restituat equum famulo: secundum gl. §. si de me. l. si vt verò. ff. cōmo. Si autem post restitutionem equi, famulo equus pereat, nō tenebitur conductor, in l. si mei causa. ff. commod. De hoc infra Locario. §. 2. Deposito. §. 2. Violentia per testes probari debet, secundum Panor. in ca. super eo. de his, quæ vi. me. res verò amittit, & earum valor iuramento.

DAMNVM.

DAMNVM est ex hoc, quòd aliquis minus habet quàm debeat habere: secundum Tho. secunda secunda. q. 62. a. 4. & dare damnum, vel occasionē damni, & periculi, est semper peccatū, vel mortale, vel veniale, secundum voluntatem dantis, vel quantitatem damni. Qui enim parum damnificat, volens tamen damnificare multum si posset, mortaliter peccat, & qui multū damnificat, mortaliter peccat, quia proximum multū offendit, quòd est contra charitatem, & iustitiam & tenetur ad restitutionem, vt infra, Restitutio. §. 21.

OMNES qui sunt causa damni continentur in his versibus: iussio consilium, consensus, palpo, recursus, participas, mutus, non obstans, non mansetans, de quibus dicitur infra, quomodo